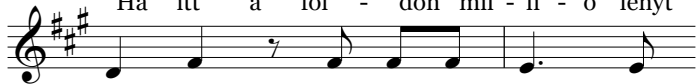

262. Nagy Istenem

Svéd dallam

Nagy Is - te - nem, ha né - zem a vi -
Ha itt a föl - dön mil - li - ó lényt

lá - got, Me - lyet te - rem - tett
lá - tok, Ki - ket i - gaz - gatsz,

szent „Le - gyen!” sza - vad, Szí - vem fe -
táp - lál sz egy - ma - gad,

léd uj - jong ö - röm - te - le, Mily nagy vagy

Te! Mily nagy vagy Te! Mily nagy vagy

Te! Mily nagy vagy Te!

2. Szemem ha néz a csendes éjszakába, Hol tündököl csodás csilgagsereg, Hol pompás két aranyhajóként járva A nap s a hold az űrben fönn lebeg,

Szívem feléd...

3. Uram, Igédben, hogyha megtalállak, Ha látom ott kegyelmes tetteid, Választott néped amint egyre áldod, Türelmesen viselve bűneit,

Szívem feléd...

4. Ha Jézust látom itt a földön járva Alázatos, türelmes szolgaként, Látom, hogy áldást áraszt a világra, S kereszthalálra adja életét,

Szívem feléd...

5. Ha földre nyom a búnak, gondnak terhe, Szegény szívem halálosan beteg, S hozzám hajol az Úrnak szent kegyelme, S lelkem az ő irgalma menti meg,

Szívem feléd...

6. Ha majd az Úr kiszólít e világból, És színről-színre láthatom meg Őt, Ha majd felém a drága arc világol, S én térdre hullok szent színe előtt,

Szívem feléd...

Manfred von Glehn (1867–1924) – Vargha Gyuláné (1863–1947)